

Comentariul poeziei Scrisoarea III scrisa de Mihai Eminescu- a doua parte

Exista o bogatie de evenimente care il fac sa fie foarte infumurat trufas, dispretuitor, jicnitor "Si de crunta-mi vijelie tu te aperi c-un toiag?/ Si purtat de biruinta sa ma-mpiedic de-un mosneag?" Cel de-al treilea tablou, al acestei parti, este un tablou al descrierii bataliei de la Rovine. Asupra armatei otomane se abate o furtuna de nedescris. Din padure dusmanul este lovit fulgerator. Caii, sagetile, urletele, vijelia ingrozitoare, lancile, dezlantuie un cataclism. Poetul foloseste aici hiperbole, comparatia, metafora, repetitia epitetului si alte figuri de stil pentru a reda cu expresivitate si dinamism acest tablou realizat la limita dintre cosmic si terestru:

"Cad sagetile in valuri, care suiera, se toarna
Si lovind in fata-n, spate, ca si crivatul si gerul
Pe pamant lor li se pare ca se naruie tot cerul..."

Dimensiunile lui Mircea sunt mitice. El e asemenea unui zeu al pamantului: "Care vine, vine, vine, calca totul in picioare..."

Urmeaza un ultim tablou al acestei prime parti a poeziei, un tablou in care se reintra in liniste. Natura e acum adapostul ostenilor care se odihnesc. Scrisoarea fiului de domn completeaza aceasta atmosfera de liniste. Din aceste tablouri se extrag trasaturile fundamentale ale poporului nostru, sintetizate in: patriotismul autentic, setea de demnitate, dorinta de libertate, spiritul de jertfa, masura, ospitalitatea, rabdarea si calmul.

Partea a doua a poemului este un pamflet care satirizeaza societatea timpului sau. O ironie amara pune stapanire pe poet. Prezentul e atat de decazut si de hidos, incat poetul nu mai gaseste nici-o solutie salvatoare.

Sunt satirizati, pe rand, impostorii, falsii patrioti, tinerii care se ruineaza in strainatate, parazitii si puterea care nesocoteste istoria si traditiile, din veac, ale acestui popor.

Judecator si justitiar, Eminescu propune o solutie romantica invocand din nou trecutul dur, dar mare:

"Cum nu vii tu, Tepes doamne, ca punand mana pe ei, Sa-i imparti in doua cete: in smintiti si in misei, Si in doua temniti large cu de-a sila sa-i aduni, Sa dai foc la puscarie si la casa de nebuni."